

[Første næstformand]

Inger Stilling Pedersen: spm. nr. S 437
 Kirsten Madsen: spm. nr. S 443
 Helle Degn: spm. nr. S 462
 Kofod-Svendsen: spm. nr. S 463
 Graversen: spm. nr. S 470, 471, 493 og 505
 Flemming Hansen: spm. nr. S 473
 Jan Petersen: spm. nr. S 477
 Tommy Dinesen: spm. nr. S 480
 Poul Erik Dyrland: spm. nr. S 481
 Kim Behnke: spm. nr. S 486 og 487
 Lilli Gyldenkilde: spm. nr. S 488
 Kirsten Jacobsen: spm. nr. S 489, 490, 497 og 498
 Tove Lindbo Larsen: spm. nr. S 494 og 495
 Køpke Christensen: spm. nr. S 496
 Nør Christensen: spm. nr. S 503
 Pernille Forchhammer: spm. nr. S 513

Spm. nr. S 437

Til *landbrugsministeren* (12/4 91) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Agter ministeren at ændre mark- og vejfredslovens § 14, således at en grundejers ret til at aflive katte, der træffes på hans grund, ophæves?«

Begrundelse

Reglen i mark- og vejfredslovens § 14 må anses for utidssvarende. I en situation, hvor alle bestræber sig på at få skabt gode forhold for dyrene, er der ingen grund til at bibeholde denne regel, hvad angår katte.

Problemet med omstrefjende katte kunne løses på en bedre måde. Det kan f.eks. ske ved at indføre en ordning, hvor der kan gives en katte-ejer pålæg om, at hans kat ikke må færdes på en bestemt ejendom.

Svar (2/5 91):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Hovedbestemmelsen i mark- og vejfredsloven er § 1, stk. 1, hvorefter enhver er pligtig til på alle årets tider at holde sine husdyr på sit eget.

Efter lovens § 5 er enhver berettiget til selv at optage eller lade optage fremmede husdyr, som uden hjemmel færdes løse på hans grund.

Har en grundejer forgæves søgt at optage husdyr, som færdes løse på hans grund, kan dyrets besidder efter § 13 straffes med bøde for ufred.

Efter § 14 har en grundejer ret til på hensigtsmæssig måde at fjerne bl.a. omstrefjende hunde og katte fra sin grund, og grundejeren har ikke pligt til at yde erstatning, såfremt dyret derved kommer til skade eller omkommer. Den anvendte fremgangsmåde må ikke stride mod dyreværnsloven. Aflivning må kun finde sted, hvis dyrets ejer i forvejen inden for det sidste år er advaret eller dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

Som det vil ses, udgør mark- og vejfredslovens regler om husdyrs uberettigede færden på anden mands grund et sammenhængende system, hvor grundejeren – alt efter den foreliggende situation – har forskellige reaktionsmuligheder, og hvor grundejeren kun i visse nøje afgrænsede situationer lovligt kan aflive en kat, der er kommet ind på hans ejendom.

Det er min opfattelse, at disse regler, der har været uændret gældende siden 1953, alt taget i betragtning fungerer rimeligt tilfredsstillende, og jeg har ikke aktuelle planer om at ændre i mark- og vejfredslovens § 14.

Spm. nr. S 443

Til *justitsministeren* (12/4 91) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om han har inhabilitetsprøvet medlemmerne af Justitsministeriets udvalg om forskellige konkursspørgsmål?«

Begrundelse

Ovennævnte udvalg blev i 1986 nedsat af den daværende justitsminister, hr. Ninn-Hansen, efter vedtagelse i Folketinget af en folketingsbeslutning, hvori indgik dele af beslutningsforslag om indgreb imod misbrug af konkurs- og selskabslovgivningen (B 124) og beslutningsforslag om ændrede regler for salærberegning og behandling af konkursboer m.v. (B 125) (folketingsåret 1984-85).

Ifølge de nævnte beslutningsforslag skulle der gennemføres fornødne lovændringer i konkursloven inden udgangen af kalenderåret 1986.

Kritikken af den juridiske bobehandling var primært rettet mod Sø- og Handelsrettens skifteret.

Spørgeren finder det stærkt kritisabelt, at præsidenten for Sø- og Handelsretten, hr.